

Szezonos animékről röviden

írta: Catrin, Hirota

A következő oldalakon fangirl és fanboy szemmel mutatunk be pár animét a téli szezonból. Röviden véleményezzük, kritizáljuk az általunk nézett sorozatokat, így megtudhatjátok, nekünk mi tetszett vagy épp mi nem.

Catrin véleményei

Mire megjelenik a magazin már csak 1-2 epizód lesz hátra ebből a vegyes szemből. Vegyes, mert ismét gyarapodtam kedvencekkel pozitív és ironikus értelem-ben is. Haladjunk Fontosságai sorrendben.

ACCA

Továbbra is lenyűgös sokszínű, hangulatos világa, ahogy Otus bejárja a madárkontinens körzeteit. Többnyire visszafogott USA hangulat árad utazásai során (indiános westernes, kaszinós Las Vegasos vagy Hawaiiira hajazós államokat látogat, otthon pedig kicsit New Yorkos vagy európai nagyvárosos?), ötvözve egy 19. századi stílusú német várossal és középkori kastélyal, legutóbb pedig az araboknál járt, kvázi Dubaiban. Érdekes az is, ahogy a mai technika keveredik a hol retró, hol klasszikus hangulattal, de ez az egész csak a köret, amihez nagyadag péksüti/cicomás kenyér is dukál (csak, hogy ne feledkezzünk meg

karaktereink kedvenc étkezési szokásairól, melyhez jóízűen és kifinomultan kortyolnak BÁRMIT).

Miközben elvesztem a részletekben (Jean még mindig nagy bagós, ki ne maradjon), a történet szépen haladt előre, hatékonyan adaptálva a mangát. Jean és húga múltja az openingből és a történet egyszerűségéből ítélve nem volt meglepés, de a találása érdekes, kíváncsivá tesz minket Otus higgadt jelleme. Hogyan alakul a vége, lesz-e változás a király utódlásában, megérte-e ellenőrizni most a körzeteiket, kinek a terve sikerül? Típpelgethetik a végét, akik a mangát még nem olvasták.

Csak egy baj van ezzel a rendkívül kellemesen szórakoztató ACCA-val: rövid. Szívesen néznék még az ember, tovább ismerkedve érdekesen békés világával és szimpatikus karaktereivel. (Ráférne némi romantikus szál is, mert vannak benne lehetőségek, minimálisan a végén lehetne valami, de nem remélem.)

Egyik kedvencem a szezonból, az openingje dettó!

Rakugo2

És itt a másik kedvencem, egyértelműen a szezon legjobbja (még ha szubjektíve én kicsit az ACCA felé hajlok is). A múltat taglaló évadja még nem kapott el annyira, de ahogy bemutatják Kiku öregedését, végnapjait, szeretteit az valami elképesztően hatásos. Egészen más fénybe helyezi az első évadot is, javítgatja, szépíti, rombolja, holott alapvetően azzal sem volt gond, viszont kár, hogy nem teszi még konkrétabbá. Mindenképp új animés élmény, ráadásul valós érzelmekkel, korhű

ábrázolással és megfelelő feszültségkel-téssel. A halál témája, motívuma az, amit folyamatosan körüljár, hozzákapsolva a születést, a változást, az életvidámságot. Itt bár a hiperaktív Yotarou válik a rakugo előadások központi figurájává, rapcsból bohókássá fejlődve, a hangsúly végig Kikun, nyomasztó múltján és az elmúltak közeledtén van.

Talán a sorozat tempója az, ami hullámzó hangulatot áraszt az izgalmasabb és érdektelemesebb félelepizódok között. Kiku látomásai feszültséget keltenek, Konatsuval való kapcsolata rendkívül érzelmes, első ránézésre apa-lánya szerű (ugyanakkor a

gyerek miatt további, a karakterek szempontjából nem előnyös gondolatokat ültet a nézőbe), a múltas jelenetek nosztalgikusak, szívemelengetők és józanítóak. Kiku Shinnei és Miyokichivel való kapcsolata ennek az évadnak is egyik legérdekesebb kérdése. Yotarou fejlődése egyszerre oldja és érzékenyíti a hangulatot, egyedül Konatsuval való kapcsolata, apakénti szerepe lehetett volna hangsúlyosabb, érzelmesebb.

Mindezt mesteri látvány elemekkel, vágásokkal és hanghatásokkal teszik igazán emlékeztetessé. Méltó zárás várok, de vannak kétségeim.

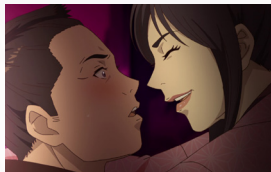
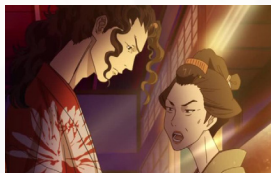
Az opening zseniális.

Onihei

Egészen kellemes kikapcsolódást nyújt ez a sorozat, ugyanakkor hangulat kell hozzá, különben unalmassá és érdektelenné válhat. Heizou szimpatikus főszereplő, tetszik ahogy az egyes epizódokon keresztül bepillantást nyerhetünk mókásabb, kalandosabb múltjába, majd családos, felelősségteljes jelenébe, veszélyes és hasznos munkájába. Az edői bűnözés mellett lélektani, társadalmi kérdéseket feszegetnek a kisemberekre fókuszáló történetek. Öszszességében többet is kaphatnánk Heizou jelleméből, családjából és társaiból néhány összetettebb történeten keresztül, de be kell érünk az állandó epizodikussággal és felejthető karakterekkel.

A látvány szép és egyszerű között váltakozik, az animáció is hol 3D CGI, hol állóképek sorozata. Az akciók lehetnének időnként látványosabbak, de így sem rosszak. Kapunk továbbá szex-vér-erőszakot, seinen hangulatot, amit előnyösen használ a sorozat.

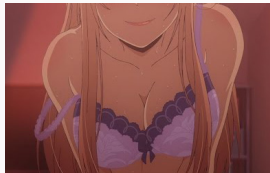
Az OP itt is egyedi, de az ending fülbemászóbb.

Kuzu no Honkai

És elérkeztünk még egy „kedvenchez”, amit szinte hétről-hétre várok, annyira érdekel hová fokozhatják még azt a sok sületlenséget, amit ezek a szerencsétlen

és bicskanyitogató karakterek elkövetnek. Na jó, annyira nem érdekel, de már jó lesz túl lenni rajta, főként, hogy egyre többször untat és bosszant, mint nevetett a sorozat. Kár, hogy nem hentait készítettek belőle, ott talán több értelme lenne ennek a platói szerelemtől szenvedő, szexualitásra vágyó, ugyanakkor lesbüzlést engedő, de szumma szüziességét védő főhősnőnek, a platóin szerelmes, de farka után menő, a lolit csak majdnem, a tanárnőt ténylegesen, a hősnőt pedig a végére talán teljesen megszelésző főhősnek, a töketlen onii-csan tanárbácsinak, akit a főhősnő nem érdekli, ellenben a lotyó tanárnő igen, a lotyó tanárnőnek, aki bárkivel összefekszik, pláne ha ezzel másoknak még gondot is okoz, a leszbikus lánynak, aki félig reménytelenül szerelmes a hősnőbe (azért csak félig, mert a szexet kicsikarta), a lolinak, aki háromnegyedig reménytelenül szerelmes a hősbe (azért háromnegyedig, mert negyed rész szexet kicsikart), és stb. (mert a sor a nagymellű senpaijal, a kanos évfolyamtárrsal vagy a lesbibe szerelmes uno-

katesóval folytatható). Remélem mindenki érzi, hogy ez mennyire drámai, felnőttes, érdeleműs és hatásos sorozat. Ha-ha. Ok, hatásos még lehet is, az idegekre.

Szinte tükön ülve várom, ahogy majd a két főszereplő Hanabi és Mugi a végén nem csak megjátszva és szerencsétlenkedve (jah, igen ezt most ki is hagytam a fentiekből), hanem szerelmesen egymás karjaiban landol. Addig is itt van nekünk a sok túltöltöttség/fejájdalom, a sok idióta döntés és a sok, maximum kistiniket lázba hozó erotikus jelenet (az Oniheiben jobbat szexeltek, mondjuk nem volt nehéz).

Ahogy már a múltkorai cikkben is írtam, az OP-ED páros jól sikerült, hatásosak, illenek hozzá és fülbemászóak. A sorozat talán egyetlen értékelhető momentjei.

Chäos;Child

Mivel a Kuzuról többet írtam, mint amennyit érdemel, így itt kompenzálók: a C;C értékeltem, ne nézzétek. Na jó, még

Röviden a további általam követett futó sorozatokról (bár lehet nem kéne, mert mintha minden számban ugyanazt ragozám).

Chi (2016)

annyt ehhez a finoman fogalmazáshoz, hogy a nyomozós, bűnesetes, idióta káros, középsulis háremes ötvözete olyan szintű érdektelenséget, következtelenséget, értelmetlenséget, tartalommentességet üt meg, hogy arra szavak sincsenek. Egy nagy nulla az egész, ráadásul gagyi látványba csomagolva. Kár, hogy a darabolós részben nem az egyik „főhős” került a dobozokba... legalább ténylegebben csökkenne az egy animérré jutó semmitmondók száma.

A Kuzuhoz hasonlóan az OP-ED párosa ennek is egész jó. Ennyi.

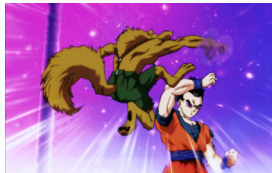
Yamadáék és macskájuk jól értenek az ember napjának bearanyozásához, bár-mikor jól jönnek, ha egy kis vidámságra vágyunk. Mostanában viszont kisebb a lelkesedésem, szimplán azért mert jobban szeretem a családi interakciókat, mint a parkos-macsás részeket. És jelenleg utób-biből jöttek az epizódok... Édes amúgy, ahogy Chi a többi cicával játszik, ismerkedik, vajon találkozik-e majd a testvéreivel? Mert szinte egy területen mászkálnak... Ami viszont teljesen hazavágta ezt a macskaidült, az a party epizód. Ami már másod-jára kergeti a nézőt az örületbe. A Thriller klipre hajazó macskatánc, a kórusban nyávogó cicák, a diszkógömbbő változó hold vagy a diszkófénnyé változó szemek valahogy nem hiányoztak ebből a sorozat-

ből. Nem is tudom, ez valami túltolt kodomóság szeretne lenni? Mindenesetre, mint eszköz eléggé retardált (kb. mint az epilepsziás rohamot kiváltó opening). Remélem több ilyen rész nem lesz...

Dragon Ball Super

És elkezdődött az új, univerzumok közti viadallal induló ív. Az eddigi részek másból sem álltak csak előmérkőzésből, hogy Zenószámának megtudják, tényleg szükségük van-e erre a felhajtásra. A Buu, Gohan, Goku x farkasok meccsek végül meggyőzőre sikerültek, ki hitte volna. A szabályokat is szépen lefektették, nem hangzanak vézesen (minden univerzumból 10 harcos, mindenki egyszerre küzd majd valamilyen giga nagy területen, repülni nem lehet, gyilkolni nem lehet, fegyvert használni nem lehet). A viadalt az nyeri meg értelemszerűen, aki utoljára marad, az isteneknek pedig az a tervük, hogy minden más univerzumot a nyertesén és a legerősebbeknél elpusztítsanak. Mivel

Gokut ez pont nem érdekl, és csak a győzelem és a harc utáni vágy lebeg a szemei előtt, most mindenki rühelli. Elvégre mi-atta pusztulnak majd el a többiek. Haha. Majd el is hisszük.

Részben várom az új eseményeket, részben már most unom. A poéunk legalább még mindig jók (már ha nagy DB fan az ember).

És a következő részben végre megszületik Bra!!! A történet szempontjából a legkevésbé, számomra viszont a leglényegesebb elem, szóval tükön ülök. Minden szabad fangilr sejtem akár egy Veg-

ita-apucis részt. (A fenébe, lehet azért nem tudtam hamarabb bevonzni, mert nem maradt szabad fangirl sejtem a Yuri on Ice miatt? Hehe.)

És a legfontosabb! Opening váltás történt, először a Superben. És nemcsak, hogy jobb lett, hanem elképesztően fantasztikus lett. Imádom az új openinget képileg menő, zeneileg epic, *totális fűg-gés*.

Gundam: Orphans 2

Végre ennek is hamarosan vége. Sajnos azt kell mondjam ez a második évad sem lett érdekesebb, pedig annyi szimpatikus karakterlehetőséggel bírt. Viszont senkit sem tudott elmélyíteni, nem beszélve a történet önismétlő menetéről. Újabb csalódás, újabb unalmas Gundam évad. Az alábbiak miatt viszont így is az agyamba égett:

- Mikazuki a leglazább pilóta főhős, az az infantilizmus és érzéketlenség, az a társai felé mutató kedvesség, az a nassolás, az az egyszerűség, az a rezzenéstelenül

gyilkoló stílus. Jelenség a srác, és még a lányoknak is úgy csinál gyereket, mintha a homokozóban játszanának.

- Utóbbihoz kapcsolódik Atra és Kudelia barátsága, ők alkotják a Mikazuki háremet. Mókás, hogy ezek a lányok szurkolnak egymásnak és tolják előre egymást, hogy egyesülhessenek Mikával. Ez a Gundam amúgy is nagyon könnyedén és tabudöntőgetően kezeli a szexualitást. Az azóta naná, hogy mártírhálalt halt űrstricnek és dominánsának meghitt lány-háreme érdekes képet festett, mivel csak díszlet, de annak elég konkrét volt, tovább menve otaku-fétis szerepénél. Találunk továbbá

itt BL ship lehetőséget és loli love-story-t is.

- Szóval fellelhető a romantika, de elég vegyesen, inkább drámai eszközként, lásd űrstricék halála, vagy szokásosan nehezen összejövő szerelmespárnál egyik fél (itt most a lány) halála. Mikazuki halála is benne van a levegőben, hátha Gundam pilótaként ebben is kapunk valami újdonságot. Bezzeg Orga és a dokinő semerre sem alakult.

- Rátérve még kicsit a lolira és (szene-dős múltú) szőke hercegére, nem hiányzott ez a szál. De úgy fest ebbe a sorozatba igyekeztek minél több fétist belepakolni, ráadásul mindet halálosan komolyan találva.

És így a végére meg kell említenem a 2. évad mindkét openingjét. Ahogy látom ez a cikk, most erősen zeneművészre sikerült, de ami tény, az tény: mindkét itteni OP is akkora überkirályság, hogy kikészülök. Már azt sem tudom, melyiket hallgattam/néztem rongyosabba a mostani kedvenceimből. (Jah de, a Yuri on Ice összest... sebak.)

Tavaszi szezonból, amiket talán követni fogok:

Kabukibu: a Rakugo után jó lesz egy könnyedebb, de kulturális élményt is nyújtó DEEN sorozat, light novelt adattal és Clamp dizájn!

Shingeki no Kyojin 2: érdekel a folytatása, és szórakoztatóbb hétről-hétre a hájp hullámmal nézni.

Tsuki ga Kirei: original, romantikus, középsulis, szép látvánnyal, reménykedem, hogy a KuzuHon után ad majd egy kis lélekgyógyítást.

Souryo to Majiwaru Shikiyoku no Yoru ni: a shortok közül ezt tervezem, hátha szórakoztató lesz a lány és a pap erotikája...

Hirota véleményei

Chain Chronicle

Hála a filmeknek, teljesen végignéztem a sorozatot, hiában van még 1 rész hátra. Az előző számban ígéretesnek tüntettem fel a sorozatot, ami így is lett, de lássuk a részletesebb véleményt. Akit spoilermentes ismertető érdekel, az a 3. oldalon megtalálja.

Ami tetszett

Majdhogynem minden tetszett ebben az animében. Gyönyörű grafika, szuper zene, 12 részben lezárt történet, dinamikus, látványos csaták. A sorozat második fele darksabbra sikerült és a tempója is felgyorsult, ráadásul élvezhető ütemben, nem összecsapva, így ez jót is tett neki. Kezdvé Yuri átváltozásától a végéig érdekelt, hogy mi lesz, hogy akarnak/fognak majdhogynem vert helyzetből nyerni. Tetszett, hogy a gonoszok folyamatos nyomást gyakorolnak a szereplőkre. A

végős harc is kielégítő volt, élvezetes, izgalmas annak ellenére, hogy lehet tudni: itt fontos, jó oldalon álló karakter nem fog meghalni.

Úgy vélem jól volt felépítve az egész, és bár van kivetnivaló a történetben, én nagyon jól szórakoztam a nézése közben.

Ami nem

A történet nem sokat mond el a világról. Tényleg csak a minimálisat, amit tudnunk kell ahhoz, hogy megértsük a karakterek motivációját, céljait. A teljes kidolgozottsághoz több rész kellett volna, de annyit nem bír el a sztori. Akkor unalmas, elnyújtott lett volna.

A játékból kötelezően áttemelt karakterek miatt túltengés van, így a főbb karakterek jelleme veszített a teljességéből, hiába szeretnénk többet tudni róluk, nem fogunk. A töltelék karakterekről pedig semmit. Véleményem szerint ezúttal a kevesebb több lett volna. Ez is több részben lett volna kidolgozható, de itt is a fent említett történetbeli akadályba jutunk.

Épp ezért kaphatott volna akár a játék is kicsit komplexebb, kidolgozottabb történetet. Talán ez a legnagyobb hibája az egésznek.

Értékelés

A történet egyszerűsége és a karak-

terek felületessége okozhatja a végős értékelés negatív vonalát. Ez sokaknál sarkalatos pont, és belátom igazuk is van. Szerencsére menti a helyzetet, hogy a 12 részből szerintem megfelelően kihozták, amit kell, és a főbb szereplők közül így is meg tudunk szeretni pár figurát. Mivel nem kedvelem a túlnyújtott fantasykat, így számomra ez egy bármikor újranézhető alkotás lett.

Chaos;Child

Vannak olyan sorozatok, amiből még 12 rész is sok. Ez az egyik.

Ami tetszett

Egy karaktert feldaraboltak és ajándék-dobozokba tettek. Persze magát a cselekedetet nem láttuk, csak az eredményt és a vért.

Az opening és ending hallgatható.

Ami nem

Minden más. Jellegtelen, ostoba, hisztériás karakterek. Katasztrófális animáció.

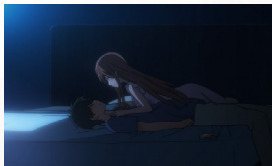
Egyszerű grafika. Komolyan, szerintem több az állókép, mint a mozgó.

Logikátlan történetfelépítés. Légből kapott, egymás után pakolt, komolyan tűnő mondatok.

Ez a cucc szó szerint unalmas. Egyszerűen nézem, és nem érdekel mi történik.

Értékelés

Jókedvemben talán 2 pont.

megemlíteni, amire felcsillant a szemem. Az egyik, hogy a szerelmi riválist megtestesítő Neko lemacizta Masamunét. Szóval suliorombban csók a 8. részben ritkaság. Persze egyből vissza is utasították, mert nem ő van neki megírva. De ettől még jár a pont.

A másik, hogy Kanetsugu a maga dagi testalkatával együtt lóg Akival és nem mellesleg a srác menő, népszerű és tudja is magáról. Ilyen sincs sűrűn.

Szóval ez a kettő megnövelte a címet a szememben, amúgy semmi újdonság. A többi dolog az átlagos kategóriába tartozik.

Ami nem

Nos, talán a legnagyobb szívfájdalmam, hogy Masamune sajnos nem a tökösség megtestesítője. Még mindig csak előfordulnak jó pillanatai, azért látszik, hogy van bátorsága, de ettől még nem ér fel Orekihez (Hyouka) vagy Hachimanhoz (Yahari Ore...). Lenne mit tanulnia tőlük.

Aki és Masamune kapcsolatának alakulása még nem mutat, de felkapholhatnák a sebességet.

A manga még fut, hogy lesz-e folytatás, azt még nem tudni.

Értékelés

Változtatlanul az a konklúzió, hogy csak akkor kezd el, ha szereted ezt a műfajt vagy épp ilyenre vágysz. Amúgy nem fog lekötni. Vannak benne jó ötletek, de akkor lehetne rámondani az egész cuccra, hogy jó, ha még több ilyen felmutatna.

Onihei

A szigetországban régóta tartó töretlen népszerűsége ide vagy oda, az Onihei nem lett kategóriája legjobbjai. De azért nem nézhetetlen.

Ami tetszett

A normális mágiától és mindenféle szupererőtől mentes Edó-kori történetek régóta a kedvenceim közé tartoznak. Örülök, hogy az Onihei ilyen. Felnőtt karakterek, normális, korba illő situációk, semmi betegség, kattantság.

Nagyon szép még mindig a grafikája, hangulatos a zenéje, és nem azt mondom,

Masamune-kun no Revenge

Az idei sulis sorozatom, ami az agylámszórakozást nyújtja. Azért szeretem, mert pont azt kapom, amit vártam tőle. Ismerős sulis sablonokat felmutató romi sztorit. Erről is találtak a mostani számban ismertetőt.

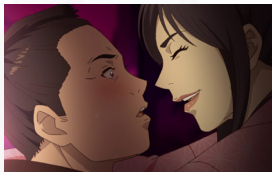
Ami tetszett

Ha minden ilyen sorozatot egyberaknánk és azt mondjuk nekik "tegye fel a kezét, aki valami érdekesebbet tud nyújtani, mint a szokásos", akkor a Masamune-kun feltehető. Eddig két olyan dolgot tudok

Értékelés

Akármenyire is tűnt jónak az Onihei, valahogy túlságosan középszerű maradt. Nem mondom, hogy rossz. Aki szereti a műfajt, annak egyszer érdemes lehet megnézni. Többre sajnos nem viszi.

hogy várom, de szívesen nézem a részeit hetente.

Heizo családós ember, van felesége, van gyermeke és jó a kapcsolatuk is, a rendőri munka negatív hatásai ellenére. Ezt azért emeltem ki, mert a hasonló műfajú címekben ritkán találni normális családot.

Az egyes esetek között is találni olyat, ami kíváncsivá teszi az embert.

Ami nem

Sajnos a cím epizodikus, semmilyen komplex története nincs. Még csak többrészes eset sincs. Emiatt sajnos néhány rész után az Onihei repetitív, lapossá válik.

Heizo karakterén kívül senki más nincs fókuszba állítva, az ő jellemét ismerjük meg legjobban, de még ez is kevés. Vannak a múltjából is jelenetek, de ettől függetlenül valahogy üres az egész. A többi karakter ilyen szempontból elhanyagolható.

Több tartalom, kiterjedtebb bűnesetek érdekesebbé tehetnék volna a címet.

Tavaszi szezon

Előrevetítésként, hogy a tavaszi szezonból miket tervezek nézni. Természetesen ez még változhat. A tavaszi animékről rövid leírást a szezonajánlóban találotk.

Sakura Quest: a trailer alapján egy bolondos sorozatról lesz szó. Érdekel, mit

hoznak ki a vidékből és a turistairódból.

Sakurada Reset: Ez csak hírtelen keltette fel az érdeklődésemet a képességek miatt. De nem várok tőle semmi extrát.

Souryo to Majiwaru Shikiyoku no Yoru ni: Ez egy short, de a borító tetszett, és a hódító szerepében egy kopasz buddhista pap.

SnK második évada: szinte kötelező, bár előre bocsátom, hogy kritikus leszek, mivel engem nem kebelezett be a hype-felhő.

Amiben még látok lehetőséget: **Kabukibu!**, a kabuki miatt, a **Clockwork Planet** a világa miatt, a **Seikaisuru Kado** pedig mert original, és kicsit érdekel az a lebegő kocka, ami a sztori alapját adja.

